

Азз оубо ако оумолчахъ, твоите разтлѣннии и зли нравы, и гнѣснобезчѣнните ти декарканиита щѣхъ покреди съ молчанието си добрите. . Знаа добръ, защо ако нѣкакъ твоѣта кокарность не стане явна. То неотмѣнно, на добрийтъ челоуѣцы бы была, тлетворна и пагубна, и раздаѣтелна — Понѣже ты са си роди аз и отхрани аз, и аз млáдaгo си вóзраста съ кокарный и оумражный нравъ. Кокарността ти ѣ безмѣрна и безкрайна: и покечеплѣтна, и поутравна отъ снáл многоглавна лернейская "Удрá. Совсѣмъ не са кждаш и позияваш, защо имашъ сопричáстie отъ челоуѣческото ѣстество: свирѣпогнѣвитель си, но пострашливъ отъ зайцыте! бездѣмънъ, но гордѣливъ! не оученъ, но повладослѣвъ отъ гáркананите! гнѣсноумраженъ въ гражданитъ! протѣвенъ и непокрѣвенъ въ закбнытъ! невѣрный ласкáтель и кокарникъ на прѣтелите: на срѣдницыте си найсрѣбвый мѣчѣтель. И на нарѣда си, найсвирѣпий и лютый навѣтникъ, и пагубный предáтель! тыа са дарованиа ти. Знаа прѣчее какъ щѣшъ похѣли, или кокарнозловнѣти си нравы, или щѣшъ показа не оучѣнието си.

Приснопохѣлителный твоѣ Прѣтель

Исáнъ Вáмничъ, вел. кáпецъ.

ОТВѢТЪ.

Отвѣтатъ быа тако: пѣрвомъ показваме сами себѣ, какъ смѣ далѣко отъ такоуи хѣли. Втѣромъ, испѣтваме и добрити рáботи, и похвалы, който щятъ ны показа, защо тыа хѣли са намъ похвалѣние. Обáче ѣвыкновѣнно ѣ дася хѣлатъ добрити.